

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

OBJEKTY SPOJUJÍCÍ SOUČASNÝ INTERIÉROVÝ DESIGN
S TRADICÍ MYSLIVOSTI

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program Design

Studijní obor Design

Specializace Produktový design

Bakalářská práce

OBJEKTY SPOJUJÍCÍ SOUČASNÝ INTERIÉROVÝ DESIGN S TRADICÍ MYSLIVOSTI

Lenka Kopfová

Vedoucí práce:

MgA. Zdeněk Veverka

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň 2016

.....
podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych tímto poděkovat vedoucímu své bakalářské práce panu MgA. Zdeňkovi Veverkovi za velmi cenné rady v průběhu tvorby mé práce a za jeho vstřícný přístup v průběhu studia. Současně bych chtěla poděkovat skupině Posedlí, za jejich přátelský přístup a ochotu a také firmám i jednotlivcům, kteří mi umožnili realizaci mé práce.

V neposlední řadě patří velké díky mé rodině, za podporu, které se mi dostalo v průběhu studia.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	9
3	CÍL PRÁCE	10
4	PROCES PŘÍPRAVY	11
5	PROCES TVORBY	12
	5.1. Spolupráce.....	13
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	16
7	POPIS DÍLA	18
	7.1. Věšák	18
	7.2. Stolička	19
	7.3. Stojan na zbraně	19
	7.4. Pelech pro psa	20
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	21
9	SILNÉ STRÁNKY	22
10	SLABÉ STRÁNKY	23
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	24
	A) Knižní a periodická literatura.....	24
	B) Internetové zdroje.....	24
12	RESUMÉ	25
13	SEZNAM PŘÍLOH	26

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Ohlédla-li bych se zpět, mé záliby z dětství nikterak nepředznamenávaly, že se v budoucnu budu zabývat designem. Od mala jsem byla vedena ke sportu. Věnovala jsem se cyklistice, lyžování a 8 let závodnímu plavání. Tudíž jediná forma kreativity, která měla šanci se u mě projevit, byla ta sportovní.

Mé zkušenosti v oboru jsem, dalo by se říci, začala sbírat přijetím na Střední odbornou školu obchodu, užitého umění a designu v Plzni, kde jsem vystudovala obor grafického designu. Seznámení se s grafickými programy řady Adobe, bylo a je pro mne velmi přínosné i v současné době. Získání těchto znalostí již na střední škole mi ulehčilo studium na škole vysoké. Současně s předměty týkající se grafiky jsme měli i předměty prostorového navrhování a designu, dílny, nauku o materiálech a technologii a výuku v programu Rhinoceros. Hodiny těchto předmětů pro mne byly daleko zajímavější a přínosnější, což mne ovlivnilo jednak ve výběru vysoké školy, ale také ve výběru mé maturitní práce, ve které jsem navrhovala Autorskou kavárnu, situovanou do Borského parku v Plzni. Věnuji se také knižní vazbě, kterou uplatňuji nejen pro své školní účely. Střední škola mi taktéž dala základy fotografie, velmi se hodící na vysoké škole, ale zúročené i jako příležitostné zakázky.

Když jsem se rozhodovala pro vysokou školu, přijetí na design mi umožnilo spojení všech mých dosavadních zkušeností. Chtěla jsem se věnovat oboru, ve kterém bude výsledek mé práce hmatatelný a k využití v reálném světě. Produktový design zahrnuje práci s různými materiály, využití moderních technologií ve výrobě a díky kontaktům i možnou spolupráci s firmami. Současně mi umožňuje vkusně skloubit tyto práce s grafikou, kterou jsem vystudovala na střední škole, a dát jim tak další rozměr.

Měla jsem zde možnost vyzkoušet si práci s materiály, jako je clay (za tepla tvárná, po vychladnutí snadno opracovatelná hmota), polystyren HPS, polyuretan PUR, využívaný nejčastěji v modelech pro jeho snadnou obrobitelnost. Velmi jsem si oblíbila práci se dřevem, ale při své kvalifikační práci i s kovem. Přínosné jsou předměty zapsané i u jiných ateliérů, jako například modelování u ateliéru sochy a prostoru. Práce s modelářskou hlinou byla náročná, co se týče prostorového vnímání. Vyzkoušela jsme si zde práci na modelu busty, se kterou jsem měla zkušenosti již z letní školy umění - Artcampu, kde jsem se zúčastnila právě modelování s MgA. Luděk Míškem. Zde jsme si mohli

svůj výtvar i odlít ze sádry. Mojí druhou zkušeností z Artcampu následujícího roku byl kurz Designu nábytku s MgA. Jaroslavem Kyselým.

Přínosem na vysoké škole pro mne byly projekty, ve kterých jsem se designem mohla projevit ve všech jeho částech. Projekt „interiérů kanceláří pro TGS“ byl prvním ze zmíněných designů. Jednalo se o velmi volné zadání týkající se návrhů interiérů. Ačkoli se finální spolupráce s firmou nezdařila, její zájem o mnou navržený design, postupující do druhého kola jako jeden z mála, mě těšil. Dalším takovým byl „projekt MS Tymákov“ v letošním školním roce zimního semestru. Zde jsme měli volné pole působnosti po celé zahradě, kde si školka přála zřídit dětské hřiště ve stylu světových kontinentů. Musím říci, že tento projekt mě velmi bavil. Nešlo ani tak o design jednotlivých segmentů, ale o komplexní rozvržení zahrady a jejích „světových“ částí z prvků a materiálů, které měla školka k dispozici, a nebo je nebylo těžké sehnat. Tímto jsem také získala spoustu zkušeností, jelikož není vždy snadné navrhnout design s omezenými prostředky. Svými návrhy jsem řešila nejen jednotlivé prvky, ale pracovala jsem také s úrovněmi terénu ozvláštňujícími samotné části. Velmi mne proto potěšil fakt, že školka vybrala některé z mých návrhů do druhého kola a pro následnou realizaci.

Dále bych chtěla zmínit klauzurní práci zimního semestru druhého ročníku - „Redesign směrového sloupku“, o kterém vyšel článek v časopisu Myslivost. Téma jsem si zvolila sama a zde jsem se také prvně setkala s pojmy myslivosti a zvěře ve spojení s designem. Model byl vytvořen v měřítku 1:1 a jeho tvorba mi zabrala více jak měsíc. *(Příloha 1)*

Druhá taková práce s obdobným tématem byla v následném letním semestru, kdy jsem si v tématu „Bezpečné dálnice“ zvolila vypracování konceptu ekoduktu - „Wildlife crossing“. *(Příloha 2)*

Oslovila jsem například Českomoravskou mysliveckou jednotu či Ředitelství silnic a dálnic. Z obou prací jsem tím získala velmi cenné zkušenosti komunikace s lidmi přes telefon, jelikož přímý kontakt není vždy proveditelný. Zasvětit všechny do svého aktuálního řešeného problému nebylo vždy snadné, následná komunikace přes email proces velmi zjednodušovala.

Během bakalářského studia na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara jsem měla možnost spolupracovat se studenty z různých fakult v týmu „UWB RACING TEAM PILSEN“, majících za úkol navrhnout a sestavit monopost závodního vozu v rámci soutěže SAE.¹ Původně jsem v týmu zastupovala pozici grafické designérky a fotografky od začátku roku 2015. Nicméně projektem Design

¹ Society of Automotive Engineers

na 2 (spolupráce studentů FDULS, FST a FZS) ve třetím ročníku studia se moje pole působnosti rozšířilo i na designéra, konkrétně design volantu. Tento univerzitní projekt mi otevřel nové příležitosti a současně také pracuji jako grafik Fakulty strojní Západočeské univerzity.

Počínaje školním rokem 2015/2016 jsem začala učit výtvarný kroužek v Salesiánském středisku mládeže – Domě dětí a mládeže v Plzni. Vedu zde děti ve věku 5 - 8 let, a výrobu se snažím zaměřovat převážně na alternativní materiály, se kterými se děti často nesebkají. Snaha o prosazení znalosti těchto materiálů při takovéto věkové hranici by se mohla zdát nesmyslnou. Musím ale říci, že děti jsou velice tvárné a přizpůsobivé. Použité materiály si oblíbily a i rychle zapamatovaly. Ačkoli jsou komponenty, ze kterých tvoříme, téměř vždy předpřipravené, z důvodu menší dětské zručnosti a času, který na výrobu máme, práce se dřevem, tkaninou, plastem, kovem či kamenem jim jde na výbornou.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Pro bakalářskou práci (dále BP) jsem využila volby svého vlastního tématu a to designu nábytku, se kterým jsem se během studia nesešla, ačkoli jsem měla možnost vyzkoušet mnoho různorodých zadání a témat.

Pocházím z myslivecké rodiny a v budoucnu bych chtěla rozšířit zástup myslivců o sebe samu. Právě proto jsem do své kvalifikační práce chtěla zahrnout, alespoň částečně, téma blízké prostředí, kde jsem vyrůstala a ve kterém žiji. Osobně si myslím, že jsem se postavila před velkou výzvu.

V průběhu studia jsem se již několikrát zabývala tématem myslivosti a přírody. Již zmíněný redesign směrového sloupku a Ekodukt pro divokou zvěř, navržený přes dálnici, byly projekty, které mne velmi naplňovaly a byly pro mne velkým přínosem. Zabývaly se problematikou migrace divoké zvěře ve vztahu k člověku.

Téma BP se vztahuje k myslivosti a přírody. Je založena na tradicích designu nábytku a jejich propojení do dnešního moderního designu.

V rámci tohoto projektu jsem oslovila Uměleckou skupinu „Posedlí“. *(Příloha 4)*

„Skupina vznikla v roce 2010 v plzeňském baru Anděl, aby rozvířila poklidné vody Designbloku. Skupina milovníků designu se nadchla pro fenomén posedů, které jsou spojujícím motivem všech projektů. Pro jejich tvorbu je ale klíčová zejména posedlost, se kterou se pouštějí na tenký led mezi uměním a běžnými věcmi.“²

Takto se skupina prezentuje na svých oficiálních internetových stránkách, já osobně si „Posedlé“ pamatuji z Designbloku 2014, kde pokoj v domu Evropa provoněly větve jehličnanů. Ačkoli v této partě nejsou myslivci, jsou to mladí lidé, fandové myslivosti a posedů. Jejich spolupráce jako konzultantů, bylo pro mou BP velkým přínosem, myslím, že jsem získala nejen zkušenosti práce s kolektivem (uměleckou skupinou), ale i nové přátele. Velmi si cením veškeré kritiky, všech nápadů, návrhů a rad, které se vyskytly během vytváření práce.

² <http://posedli.cz/>

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé práce bylo přenesení estetiky konvenčního designu v myslivosti do soudobého moderního světa.

Co se týče tohoto „konvenčního designu“, je to nábytek plný tradic a úcty k divoké zvěři. Nepopírám symbolickou krásu a mým záměrem nebylo nahradit tento dosavadní design. *(Příloha 5)*

Bylo pro mě důležité ukázat odborníkovi - myslivci, že nábytek s využitím mysliveckých prvků může snoubit moderní design, funkčnost, eleganci a v neposlední řadě úctu ke zvěři, která je pro myslivce na prvním místě. Zároveň jsem chtěla atraktivnit laikovi prvky myslivosti v nábytku, aby je bral jako jemu příjemnou součást.

Nezvyklou kombinací shozu/deky s legovanou ocelí jsem se snažila docílit viditelných rozdílů v materiálech, ale zároveň dokázat jejich komunikaci a doplnění se ve zcela inovátorském přístupu. Dosud byly prvky charakteristické pro myslivost doplňovány dřevem. Spojením masivní ocelové části se zcela přírodním prvkem je upozorněním na to, že i dva odlišné materiály mohou vytvořit novou identitu v jednom z nejstarších oborů a to v myslivosti.

Práci jsem doprovázela myšlenkou myslivce, který přijde se psem z honu, nebo čekané a potřebuje si dočasně odložit své věci. Sejmout klobouk, svléci si a pověsit kabát, zout boty/gumáky, odložit zbraň. Tyto věci ale časem odklidí ze stojanů pryč. Těžký kabát po uschnutí pověsí do skříně. Zbraň musí vyčistit a uložit do trezoru. Zůstat mohou holiny, klobouk nebo jiné drobnější předměty. Součástí je i stolička, umožňující posazení při přezouvání a objekt sloužící dočasně jako místo pro psa. Primárně jsem se zaměřila na věšák a stoličku.

Zachování ergonomických parametrů bylo prioritní součástí práce. Vzhledem k tomu, že objekty slouží k interakci s člověkem, vzala jsem v úvahu ergonomická kritéria, nastavená dle stávajících norem. Současně jsem místo pro psa konzultovala s kynologem, zda vyhovuje parametrům pro malá lovecká plemena.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy začal prakticky ještě na konci letních prázdnin, aniž bych měla zadané téma BP.

Nad tím, dělat bakalářskou práci s tématem myslivosti, jsem uvažovala již během druhého ročníku.

Pro mne prvním krokem k zahájení kvalifikační práce bylo oslovení někoho externího, s kým bych mohla spolupracovat. Chtěla jsem, aby byla práce co nejvíce reálná a využitelná. Proto jsem ještě v létě oslovila skupinu „Posedlí“.

Jelikož jsem pod vedením MgA. Zdeňky Veverky úspěšně zakončila svůj druhý ročník, pro mne „mysliveckých“ klauzur, oslovila jsem jej za účelem pozice vedoucího BP. Poté jsem, s jeho souhlasem a skupinou „Posedlí“, začala vymýšlet téma, kde jsem měla určitou představu. Jednalo se tedy hlavně o definici zadání a formální vyřízení žádosti.

Proces předpřípravy byl následován druhým krokem - přípravou, do čehož bych prvotně zahrнула tvorbu uceleného bloku ke skicování, stejně jako v každém semestru během studia. V tvorbě je pro mne velmi důležité mít všechny podklady, rešerše, skici, nápady atd. pohromadě. Snažím se tím předcházet nechtěným ztrátám naskicovaných myšlenek. Jistota toho, že mám vše na jednom místě, mi umožňuje se lépe soustředit na práci a vím, že vždy najdu to, co mě v minulosti již napadlo. Současně jsem během zimního semestru střídala rešerše, jejichž vypracování je v tomto oboru velmi důležitým krokem. Designér by měl vzít v potaz nejen aktuální design a konceptuální alternativy v tomto směru, ale také historii řešeného produktu.

V mém případě jsem vypracovávala rešerše hned z několika částí. Zajímala jsem se nejen o design aktuálních interiérů a mysliveckého nábytku, ale současně, vzhledem k mému tématu, například o typologii shozů nebo myslivecké zvyky z praxe. Důležitým bodem rešerše byla také definice cílové skupiny. Komu má výsledný objekt sloužit a jeho předpokládané umístění. Vzhledem k silné konzervativnosti starší populace myslivců, jsem design koncipovala spíše pro mladší generace a pro příznivce či fandky myslivosti.

Všechny tyto aspekty ovlivnily můj další krok v podobě skicování tvarových variant. *(Příloha 6)*

Vzhledem k tématu bylo jasné, že model bude 1:1, proto jsem již během skicování oslovila několik firem a živnostníků kvůli výrobě. Velmi mile mne překvapila vstřícnost, se kterou jsem se ve většině případů setkala. Ačkoli nemohli všichni vyhovět mým požadavkům, poskytli mi nejen cenné rady, ale i kontakt na konkurenční firmu, jež mi vyrobila BP. Jelikož jsem se seznámila s možnostmi výroby v této firmě během navrhování, věděla jsem, co si mohu dovolit a co nikoli.

Pro mě nejvhodnější tvarovou variantu jsem detailněji rozpracovala hned několika možnými způsoby. Své vize jsem pro lepší představu vymodelovala ve 3D v programu Rhinoceros a dovedla je do finální podoby, tedy nábytku. Současně jsem si vytvořila nárys částí stěžejních prvků, věšáku a stoličky, z přímo čelního pohledu ve velikosti 1:1 pomocí obyčejného balicího papíru a černé barvy. *(Příloha 7)*

Toto reálné provedení mi usnadnilo eliminovat nesnáze např. s velikostními proporcemi a současně umožnilo vidět navržené tvary s využitými přírodními prvky. Pomocí renderovacího programu Keyshot 4 jsem zkoušela materiálové varianty, hlavně vhodné zvolení textury kovu a dřeva.

Během navrhování jsem vytvořila i logo, které graficky stylizuje libovolné přírodní motivy, jako jehličí nebo jelení paroží. Je součástí nejen grafiky, ale i objektů, kde je prostřednictvím výpalu umístěno na levých bočních stěnách. *(Příloha 3)*

Po průběžném tvoření pracovních rendererů jsem vytvořila rozměrové výkresy pro výrobu. *(Příloha 8)*

Ačkoli jsem ji měla zajištěnou, nebyla snadná. U kovu se musel brát v potaz materiál, který ubude při ohýbání a současně musel po ohnutí naprosto přesně pasovat, aby se objekty daly správně svařit. Ukotvení shozu do vrchní části věšáku samo o sobě práci také zrovna neulehčovalo. I když jsem měla k dispozici dílnu a veškeré nástroje ve firmě zabývající se výrobou nábytku z těchto přírodnin, jejich členění muselo být naprosto přesné, tudíž také stresující. Složitější bylo též sehnání dek. Moje představy se týkaly kůží v letní srsti, kvůli vzhledu. Díky těmto kritériím, jsem tedy nemohla využít toho, co jsem měla doma k dispozici. Přes oslovení několika firem zabývajících se zpracováním dek jsem na stoličku využila deky z kožedělné firmy až z Moravy, kde mi vyšli velice vstříc. Vybrali je dle mých představ, odborně sešili na dané rozměry a navíc vše proběhlo velice rychle. Z jejich předpřipraveného obdélníku byl pak přesně vyříznut tvar pasující na stoličku, podlepený vepřovicí společně

s neodymovými magnety.

Před finální úpravou povrchu jsem s pomocí svého známého truhláře vyrobila podložky pod objekty z bukového dřeva. Tím bylo připraveno vše do finální fáze. V dílně uměleckého kováře byl kov ošetřen svrchní povrchovou úpravou. Po jejím zaschnutí a vyleštění se už jen nábytek seskládal ze všech dílů dohromady.

Každý úkon, provedený na modelech, byl realizován na jiném místě, u jiné firmy a jen samotný převoz takto velkých objektů způsoboval nemalé potíže. Nebylo vůbec snadné skloubit, aby vše do sebe při výrobě zapadalo, vyskytly se i komplikace. Ne však takové, které by se nedaly vyřešit.

Následovalo fotografování objektů do doprovodných materiálů. Veškerou grafiku doplňuji zejména fotografiemi reálných modelů, proto byla jejich výroba pro mě prioritní. *(Příloha 24, 25)* Ačkoli využívám hlavně fotografie, doprovází grafiku i počítačové rendery, prezentující celkovou kolekci, které byly předlohou pro výrobu.

5.1. SPOLUPRÁCE

Skupina Posedlí

Jak jsem již zmínila, oslovila jsem tuto skupinu se zájmem o spolupráci v podobě konzultací. Naše první setkání se uskutečnilo v Plzni, kde jsme teprve domlouvali možnou spolupráci. Následné konzultace nad BP probíhaly v Praze, protože zde všichni Posedlí pracují. Kromě osobních konzultací, jsem jim sdílela proces návrhů a tvorby na facebookové stránce pomocí fotografií, kde každý mohl vyjádřit svůj názor.

Kovovýroba Kaufner s.r.o.

Ačkoli jsem kvůli výrobě ocelového základu prvotně oslovila plzeňskou firmu IT Bohemia, doporučili mi spíše kontaktovat firmu Kaufner. Tato firma sídlí v Plzni na Nové Hospodě a specializuje se na opracování plechů na CNC strojích. Jednala jsem zde s majitelem firmy, panem Kaufnerem, a s panem Jiřím Zelenkou, který zastupuje funkci laser programátor. Pan Zelenka mi poskytl užitečné odborné konzultace a zařídil následnou výrobu týkající se programování, výpalu a ohýbání ocelových plechů. *(Příloha 9, 10, 13)*

Objekty mi následně pomohli převézt a svařit studenti z týmu UWB v univerzitních prostorách.

Artes - Natur

Majitele firmy, pana Miroslava Ryšavého, jsem oslovila s cílem sehnat shozy z jelena či daňka. Artes - Natur se zabývá kromě prodeje mysliveckých potřeb a doplňků i preparací zvěře a výrobou z paroží, díky čemuž je známá i v zahraničí, a to nejen v Evropě. Pan Ryšavý mi poskytl nejen shozy dle mého vlastního výběru, ale současně mi umožnil instalaci paroží do věšáku přímo v jeho dílně v Domažlicích, kde celá firma i prodejna sídlí v nové moderní hale. *(Příloha 11, 12)*

Ramos, kůže a kožešiny

Ramos je rodinná firma specializující se na činění kůží a kožešin a jejich následným zpracováním. Ačkoli jsem po celou dobu komunikovala s majitelem firmy, panem Josefem Strnadelem a jeho manželkou pouze telefonicky a pomocí emailu, byli velmi ochotní. Zajistili mi kvalitně vyčiněné kůže ze dvou lišek, podle mého nákresu je nechali sešít dohromady, vyříznout z celého tvaru obdélník minimálních rozměrů a zaslat je poštou. *(Příloha 15, 16)*

Vzhledem k mým nulovým zkušenostem s prací s kožešinou jsem oslovila studenta z ateliéru Obuvi a doplňků FDULS, Pavla Dobrovolného, zdali by mi nepomohl s nezbytnou prací na kožešině (podlepení sekundární kůží a magnety). *(Příloha 17, 18)*

Umělecké kovářství a zámečnictví, Jiří Martínek

Vzhledem k ne až tak vzhlednému povrchu ocelového plechu jsem si zajistila u pana Jiřího Martíňka povrchovou úpravu kovu taninem (podrobněji popsáno v kapitole 6). Pan Martínek je živnostník zabývající se kovářstvím a zámečnictvím se sídlem v Klenčí pod Čerchovem. Ochotně mi pomohl celé objekty mírně zbrousit a následně na nich udělat požadovanou patinu ve výsledné antracitové barvě, aniž by zakryla charakteristický vzhled kovu. Při výsledné povrchové úpravě nastaly mírné komplikace, které se však podařilo vyřešit, i když s časovým skluzem. *(Příloha 14)*

Truhlářství, Václav Bor

S poslední, avšak nedílnou součástí výroby modelu mi pomohl můj známý truhlář, pan Václav Bor z Milaveč. V jeho dílně v Božkovech jsme společně vyrobili dřevěné podložky pod objekty. Vždy, když jsem něco potřebovala, pomohl vše zařídit a naše spolupráce probíhala během celého mého studia, již od střední školy.

Při navrhování jsem se snažila docílit nekonvenčního materiálového spojení, které by nedegradovalo přírodní prvky. Kombinace shozu/deky a dřeva je pro tento typ nábytku velmi charakteristická a očekávaná. Nalezení jiné schůdné materiálové varianty, dokazující funkčnost těchto prvků, navzdory jejich odlišnostem, bylo tedy mým cílem. Chtěla jsem přírodniny spojit s kontrastním materiálem, proto jsem uvažovala o plastu a kovu. Ačkoliv je plast velmi variabilní a podle mého názoru by skvěle fungoval v malých objektech v jeho průhledné formě, tak při velkých kolosech by byl z mého hlediska nepoužitelný.

Stěžejním konstrukčním prvkem jsem zvolila kov, resp. ocel. Je to slitina železa, uhlíku a dalších legujících prvků, které v kombinaci s tepelným a tepelně-mechanickým zpracováním ovlivňují vlastnosti oceli v širokém spektru, a tak lze její vlastnosti přizpůsobit zamýšlenému použití.³ Pro mou práci jsem použila plech z neušlechtilé konstrukční oceli vyráběné válcováním za tepla (S235), do kterého byl požadovaný tvar vypálený laserem, následně zohýbán do profilů a svařen dohromady, čímž vznikla základní tvarová konstrukce nábytku. Povrch kovu byl ošetřen odrezovacím přípravkem s taninem, pro jeho světlou barvu. Je to prvek zbavující a ochraňující kovové povrchy před korozí a při této reakci povrch tmavne. Přes vrstvy taninu byla nanášena směs nastrohaného včelího vosku rozpuštěného v technickém benzínu, která se po zaschnutí pouze přeleštila, a tím vznikla výsledná antracitová patina konzervující kov.

Kovová konstrukce je doplněna charakteristickými prvky myslivosti.

Ve věšáku využívám shozu z jelena evropského, nazývaného také jako jelen lesní, hojně se vyskytující v Evropě. Parohy jsou jedním z nejtypičtějších znaků většiny samců z čeledi jelenovitých, jsou každoročně shazovány a opět dorůstají. Během růstu jsou pokryty lýčím, jemnou osrstěnou kůží, s množstvím pachových žláz, protkanou nervy a cévami přivádějícími potřebné živiny pro růst parohů, zároveň je chrání před poškozením.⁴ Otisky hlavních cév zůstávají trvale vytlačeny do parohů v podobě podélných rýh. Shoz je zde nejen estetickou hodnotou, ale současně je i konstrukčním prvkem stabilizujícím stěny věšáku.

³ <https://cs.wikipedia.org/wiki/Ocel>

⁴ BENEŠOVÁ, 6. svazek, str 53

Dále využívám u stoličky deku z lišky obecné, která je nejrozšířenějším predátorem z čeledi šelmovitých, vyskytujících se téměř na celé severní polokouli. Je řazena mezi zvěř škodící myslivosti, z důvodu hubení mladých v teritoriu, kde se vyskytuje. Je lovena pro kožešinu a pro ni se i chová. Nejstandardnější barevná kombinace je rezavá srst na většině těla, žlutobílá je dolní část mordy, krk, břicho a květ (konec oháňky), černé jsou pak běhy a špičky slechů. Využívám kvalitně vyčiněnou kůži ze dvou lišek, která je připevňována ke stoličce pomocí neodymových magnetů, aniž by byla nutná trvalá fixace, či bylo zapotřebí jakýchkoliv úchytů nebo otvorů. Magnety uvedeného typu jsou schopny unést více než tisícinásobek vlastní váhy a zajímavé je, že výrobní cena těchto magnetů je nižší než u těch klasických. Společně s vepřovicí jsou podlepeny pod rub kožešiny.

Tvar „potahu“ může být z jakékoli deky, např. z daňka skvrnitého, jelena siky nebo zajíce. Volba může záviset na vybavení interiéru či vkusu. Myslivec si samozřejmě může nechat ušít „potah“ z kůže zvěře ulovené jím samým.

U pelechu pro psa využívám tvrzeného molitanu vyráběného z jednoho kusu, který je potažen vydělanou hovézí kůží. Stojan na zbraně je pak doplněn dřevěnými lamelami v kombinaci s neodymovými magnety, plstí, která umožňuje bezpečné opření zbraňové hlavě a silikonovými podložkami, které brání zbraňovým pažbám ve skluzu.

Ve spodní části objektů jsou instalovány dřevěné podložky z bukového dřeva, využívaného v nábytkářství díky své vysoké kvalitě. Vyniká snadnou obrobiteľnosťou a dobre sa lepí.

Většinu informací je možné se dozvědět již z předešlých kapitol, proto bych jen krátce shrnula a do představila celkovou kolekci.

Deer-est je koncepcí nábytku, přinášející do konvenčního mysliveckého designu moderní ráz a netradiční pojetí. Cílem bylo nabídnout mladší generaci myslivců či fandů alternativu pro zařízení předsíní, garáží, mysliveckých místností nebo chat.

Klíčovým pohledem na samotné objekty je pohled čelní, kdy všechny produkty z kolekce vycházejí z profilu posedu. Z přední strany se tedy z vrchu směrem dolů mírně rozšiřují a jsou vidět pouze zužující se profily ohnutých částí plechů, sloužících zde jako konstrukční prvek. Tyto profily jsou u stoličky a pelechu pro psa zrcadlově otočené, jelikož je nefixuje žádná spodní mřížka, či plocha, to dodává objektům stabilitu a pevnost. *(Příloha 19)* Z bočního zobrazení jsou pak všechny kusy rovné a jejich stěny plné, což platí i o ploše v pohledu shora. *(Příloha 20, 21)* Tím vzniká lehká hra na pomezí prvního dojmu a skutečnosti. Prvotní pocit masivnosti je zmírněn tenkým plechem, naohýbaným do požadovaných tvarů. Ocelové díly jsou následně svařené a je kladen důraz na co nejmenší potřebu narušení celistvých ploch. Svařená místa nejsou během následné úpravy nijak eliminována, jsou přiznána jako nedílný výsledek procesu svařování. Stejně tak i viditelné povrchové nedokonalosti oceli, vznikající při tepelném válcování. Přestříkáním objektů krycí barvou by byla popřena surovost oceli, kterou jsem se snažila prosadit. Proto jsem kov ošetřila pouze odrezovačem s taninem, pro ztmavení povrchu a zavoškovala jej. Z čelních pohledů je vždy na levé straně vypáleno logo, velmi jednoduchý znak navržený přímo pro tento design. Dalším spojujícím prvkem jsou bukové podložky pod všemi objekty. Kompenzují nerovnoměrnou plochu podlahy, čímž dodávají objektům stabilitu a současně ji chrání před poškozením.

Všechny kusy nábytku mají v horní šířce 50 cm a do hloubky 35 cm. Jejich výška a spodní šířka je pak individuální.

7.1. VĚŠÁK

V horní části věšáku umísťuji shoz z levé stěny do pravé, kde prostupuje skrz stěnu do prostoru korunovou částí. V levé části je paroh ukotven, pod výpalem loga, pomocí ocelového trnu navařeného

do stěny. V pravé části jsou pomocí závitové tyče spojené rozříznuté části paroží přes vyvrtané otvory ve stěně. Shoz zde tvoří estetický, funkční i konstrukční prvek, který fixuje stěny věšáku, stejně tak i mřížka, umístěná ve spodní části. Ta zde slouží nejen jako úložný/odkládací prostor pro obuv, ale zároveň udržuje bočnice ve stejné vzájemné vzdálenosti. Do věšáku je ukotvena pomocí čtyř obdélníkových kovových částí, navařených pod úhlem na spodních vertikálních hranách, mřížka je na tyto části nasazena. Není zapotřebí žádné šroubování či jiné připevňování. Navařené plochy tvoří v půdorysu profilu duté trojúhelníkové tvary, do kterých jsou klínem vloženy bukové podložky. Věšák má na výšku 2 m a dolů se rozšiřuje do 80 cm. *(Příloha 22)*

7.2. STOLIČKA

Na stoličce využívám vyčiněnou deku ze dvou lišek, sešitých k sobě stránkami (boky), ze kterých je vyříznut požadovaný tvar, zakrývající vrchní a částečně i boční plochy stoličky. Z rubu jsou na deku přilepeny neodymové magnety, pomocí vepřové kůže a speciálního lepidla pro tento účel. Na kratší straně kůže je přilepeno poutko s výšivkou loga.

Stolička je vysoká 45 cm a ve spodním rozšíření má 56 cm. *(Příloha 23)*

7.3. STOJAN NA ZBRANĚ

Podobně jako věšák, je stojan stabilizován pomocí plochy, ukotvené ve spodní části. Rastr mřížky zde však není vypálen, ale v totožných tvarech je polepen na plné ploše oceli. V levé a horní části jsou zde potom umístěny dřevěné lamely, které vychází z tvaru zužujících se profilů ohnutých částí plechů a končících těsně nad ocelovou částí. Dvoucentimetrové bukové profily jsou připevněny na vnitřní stěnu stojanu pomocí neodymových magnetů a každý jednotlivý profil je rozdělen do dvou segmentů. Nejprve se přichytí dřevo na svislou levou část, správně zapasuje a následně se do něj nasune část vrchní. Systém lamel je variabilní, tudíž si může jednotlivec nastavit počet dle vlastního uvážení. Z hlediska hloubky stojanu i bezpečí je ale tento počet omezen na maximálně 4 zbraně. Stěna za dřevěnými lamelami je vybavena plstěnou látkou, která drží pomocí magnetů ve dřevě a chrání tak ocelové zbraňové hlavě.

7.3. PELECH PRO PSA

Principem stejným jako u stoličky, je na kovovém základu pelechu připevněn „polštář“ z vydělané hovězí kůže pomocí magnetů. Jako výplň zde slouží speciální molitanový plát v jednom kuse, který ačkoli je tvrzený, je velmi měkký. Výhodou tohoto polstrování je jeho odolnost vůči proleželým plochám a zároveň celistvá výroba zamezuje sesypání výplně k jedné straně. Stejně jako u stoličky je zde poutko s vyšitým logem, jenž je všité na kratší straně polštáře.

Pelech má na výšku 15 cm a ve spodním rozšíření 52 cm. *(Příloha 26, 27)*

Přínosem práce může být oproštění se od konvenčního designu vládoucím v oboru myslivosti. Kombinace materiálů, ale současně i nové tvarové a koncepční řešení mohou působit inovačně, dalo by se říci, vzhledem ke stagnujícímu pojetí designu v lovectví, i nadčasově. Doufám, že toto materiálové spojení je současně přínosem i novou inspirací a že volba oceli ukáže možný nový potenciál a využití v oboru myslivosti.

Dle mého názoru je design akceptabilní nejen odbornou veřejností, ale současně i tou laickou. Absence velkého množství paroží v jednom kusu nábytku může být příjemnou originální alternativou skeptickým myslivcům či nadšeným laickým jedincům.

Jako stěžejní klady mé práce, zmiňované v předešlé kapitole, bych uvedla kombinaci materiálů, tvarové řešení a přiblížení myslivosti laické populaci. Současně si cením unifikace jak po funkční, tak i estetické stránce.

Mimo jiné jsem při navrhování a konstruování dbala na zachování přírodních prvků v jejich přirozené podobě, čímž jsem, dle mého názoru, zachovala úctu ke zvěři, která by měla být i nadále v tomto oboru prioritním požadavkem. Současně dává jednoduché tvarosloví ocelové konstrukce prostor k vyniknutí přírodním „doplňkům“.

Deka na stoličce je plně odnímatelná a výměnná, tudíž si jedinec může zvolit variantu pro něj nejvhodnější. Na kov je připevňována pomocí magnetů, čímž nevzniká žádné narušení čistých ploch. Ačkoli jsou magnety silné a deka díky nim dobře přilne ke kovu, umožňují její sejmutí velmi lehce. Stejně tak je tomu i u místa pro psa.

Za zmínku také stojí reálný prototyp. I přes mé nulové zkušenosti s výrobou funkčního modelu při takové velikosti si myslím, že je model proveden velmi precizně a detailně. Použité materiály jsou v rámci možností kvalitní a vhodně ošetřené.

Ačkoli zvolená ocel tvoří (podporuje) moderní design a obecně se vyznačuje tuhostí a pevností, má i své stinné stránky. Jednou z nich je váha materiálu, únosná v případě stojanu, ale nepříliš vhodná pro stoličku. Možným řešením by se zde nabízel tenčí plech, pro který by však musela být zvolena kvalitnější ocel. Což sebou nese i vyšší pořizovací cenu.

Nedemontovatelnost nábytku by mohla být považována za další slabší stránku. Při výrobě jsou některé části svařeny, tudíž by při rozebrání vzniklo znehodnocení.

Možný slabší moment spatřuji v omezení přírodního materiálu, který ovšem provází i nynější design. Do věšáku se musí najít takový shoz, který bude sedět délkou, rozmanitostí, ale i vzhledem. Výběr paroží sice není malý, ale i tak je zde neuniverzálním prvkem. Nutno však brát tento limit jako věc přírody, jenž bude doprovázet i řešení budoucí a oslabovat tak případnou sériovou výrobu.

Je nutné, aby povrch kovu byl ošetřen kvalitně, kvůli jeho náchylnosti ke korozi. V tom shledávám možnou stinnou stránku, kterou lze však vyřešit precizností práce nebo volbou jiné povrchové úpravy, mající stejný efekt jako tanin. Takovou možnou povrchovou úpravou je například „brynýrování“ - černění oceli. Proces využívaný k úpravě ocelových povrchů pro zlepšení vzhledu i protikorozičních vlastností.

Nedotaženou stránkou jsou dle mého názoru koncepční řešení zbytku kolekce. Stojan na zbraně a pelech pro psa by si zasloužily v případě výroby vyřešit detailněji.

A) Knižní a periodická literatura

1. BEJČEK, František. Penzum znalostí z myslivosti. Praha: Druckvo, 2009. ISBN 978-80-904056-9-1.
2. BENEŠOVÁ, Jitka (ed.). Všeobecná encyklopedie v osmi svazcích. Vyd. 1. Praha: Diderot, 1999. Encyklopedie Diderot. ISBN 80-902555-3-1.
3. KLUSÁK, Karel. Hodnocení loveckých trofejí zvěře z celého světa. Velké Meziříčí: SUCZESS, 2002. ISBN 80-903104-0-0.
4. KOVAŘÍK, Jaromír. Myslivecké ceremoniály. Praha: Druckvo, 2007. ISBN 978-80-239-7073-9

B) Internetové zdroje

1. POSEDLI, Nezávislá umělecká skupina systematicky se věnující popularizaci poseďů. [online]. [cit. 2016-03-03]
Dostupné z: <http://posedli.cz/>
2. WIKIPEDIE, internetová encyklopedie. [online]. [cit. 2016-04-02]
Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Ocel>
3. EKOLIST, zprávy o přírodě, životním prostředí a ekologii. [online]. [cit. 2016-04-15].
Dostupné z: <http://ekolist.cz/cz/publicistika/priroda/liska-obecna-skryte-zijici-lovec>
4. IT BOHEMIA, hutní materiál, přesné výpalky. [online]. [cit. 2016-04-16].
Dostupné z: <http://www.itbohemia.cz/hutni-material/plechy-valcovane-za-tepla/>
5. WORKO, [online]. [cit. 2016-04-16].
Dostupné z: <http://www.worko.cz/clanek/odrezovac-s-taninem-stabilizace-koroze-118>
5. 4DOX, [online]. [cit. 2016-04-29].
Dostupné z: <http://www.4dox.cz/form-psi-matrace.aspx>

In meiner Bachelorarbeit entwerfe ich Objekte, die das gegenwärtige Design mit dem traditionellen Jagdwesen verknüpfen. Im Rahmen dieses Projekts knüpfte ich Kontakte an die Designgruppierung „Posedlí“ zusammen und mit dieser Designgruppierung besprach ich meine Absichten.

Da die älteren Jagdgenerationen stark konservativ sind, zielen diese Objekte auf die jungen Jäger und können auch für die Laienpopulation interessant sein.

In meiner Arbeit gebe ich Raum der gegenwärtigen, fast stagnierenden, Jagddesignlösung, die sich in der Verbindung der modernen Form, ungewöhnlichen Materialien mit der Tradition und Tierachtung aufzeigt. Die Zielkombination der Naturelemente mit der massiven Stahlkonstruktion bringt der Fachrichtung viel bei, ist aber auch ein neuer Weg für die Stahlnutzung im Jagddesign.

Die Objekte werden von Konstruktionsstahl, Eiche, Geweih (Hirsch) und Decke (Fuchshaut) zusammengebaut.

Realprototyp der zwei Objekte ist im 1:1 Verhältnis, und so kann Design zusammen mit der praktischen Funktionalität bewertet werden, dies ist auch für die Arbeitsbewertung günstig.

Der schriftliche Teil stellt die Gesamtentwicklung der Objekte dar. Neben den Anfangsrecherchen wird auch das Herstellungsprozess des Prototyps, technische Spezifikation oder finale graphische Bearbeitung beschrieben.

Bildanhänge zeigen den Entwurfsvorgang, die Herstellung und die graphischen Visualisierungen.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Redesign směrového sloupku

Příloha 2

Koncept ekoduktu - nadchod a podchod pro divokou zvěř

Příloha 3

logo

Příloha 4

logo skupiny Posedlí

Příloha 5

konvenční design

Příloha 6

vývojové skici

Příloha 7

nárys částí stěžejních prvků, přímo čelní pohled 1:1

Příloha 8

rozměrový výkres pro firmu Kovovýroba Kaufner

Příloha 9

vrchní část věšáku před svařením

Příloha 10

mřížka před povrchovou úpravou

Příloha 11

volba nevhodnějšího shozu, firma Artes natur

Příloha 12

ukotvení shozu, firma Artes natur

Příloha 13

stolička před svařením

Příloha 14

stolička během povrchové úpravy

Příloha 15

nákres k sešití dek

Příloha 16

ilustrační foto dek z lišky obecné před a po sešití

Příloha 17

příprava požadovaného tvaru na stoličku

Příloha 18

poutko s vyšitým logem

Příloha 19

nárys

Příloha 20

bokorys

Příloha 21

půdorys

Příloha 22

prototyp věšáku, fotografie

Příloha 23

prototyp stoličky, fotografie

Příloha 24

prezentační fotografie

Příloha 25

prezentační fotografie

Příloha 26

pelech pro psa, vizualizace

Příloha 27

pelech, poutko s vyšitým logem, vizualizace

Příloha 28

stojan na zbraně, vizualizace

Příloha 29

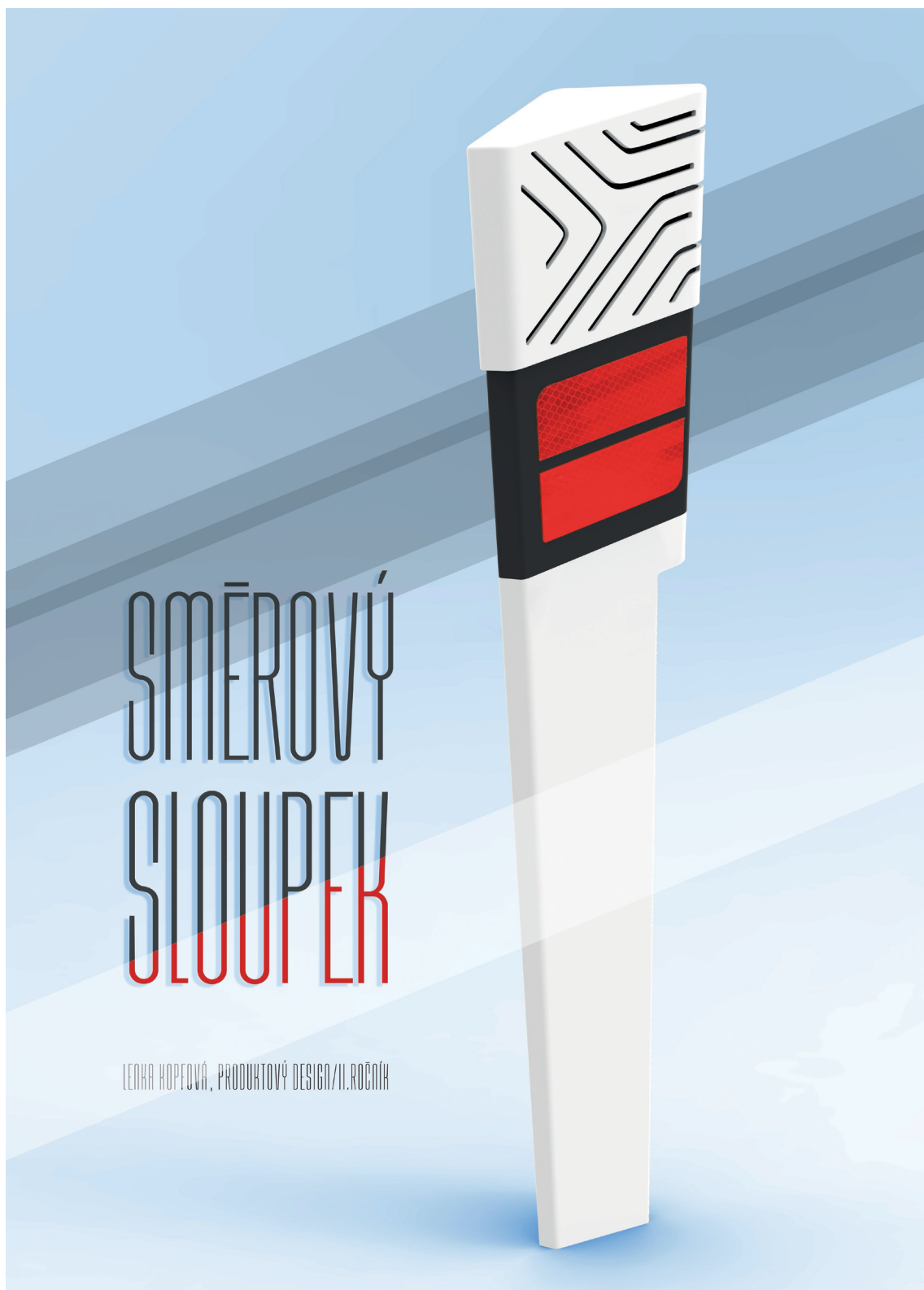
stojan na zbraně, vizualizace

Příloha 30

plakát

Příloha 1

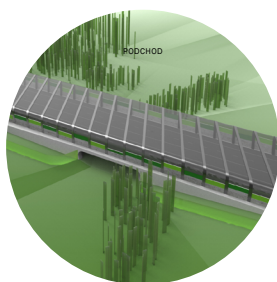
Redesign směrového sloupku⁵

⁵ archiv autorky

Příloha 2

Koncept ekoduktu - nadchod a podchod pro divokou zvěř⁶

⁶ archiv autorky

Příloha 3

logo ⁷

Příloha 4

logo skupiny Posedlí ⁸

POSED
— **LÍ**

⁷ archiv autorky

⁸ <http://posedli.cz/>

Příloha 5

konvenční design ^{9, 10}

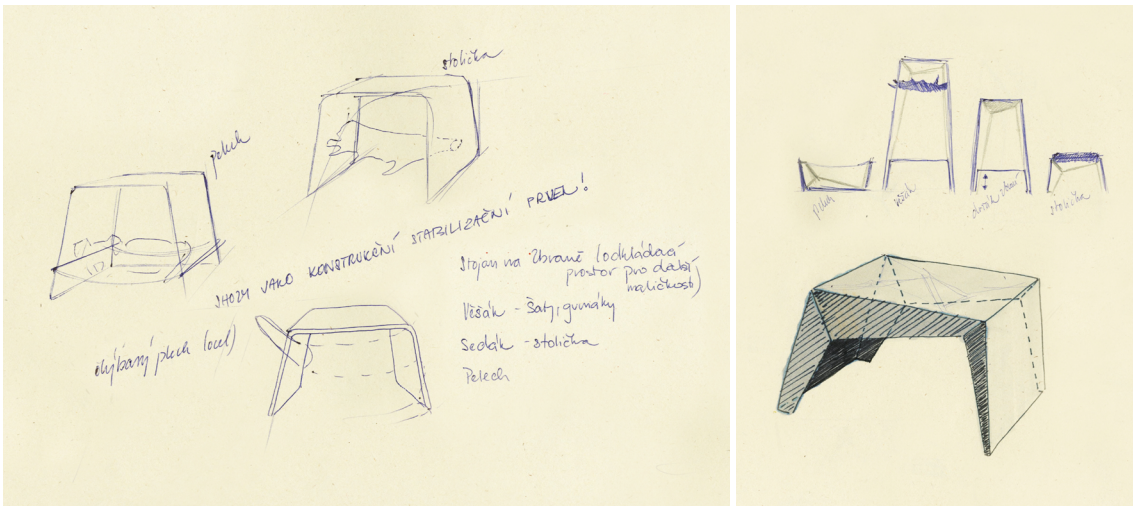
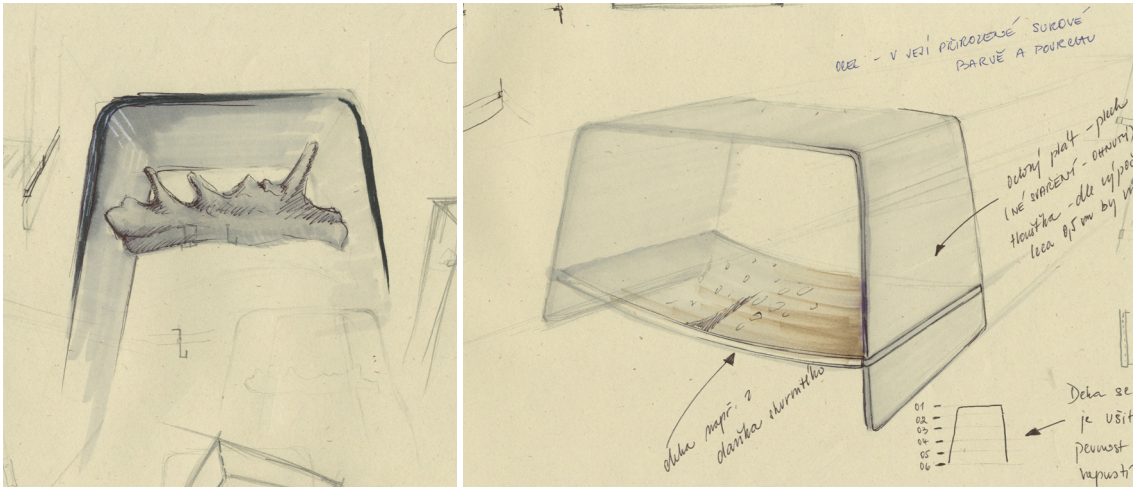

⁹ http://www.alaskaantlerworks.com/antler_furniture_chairs.htm

¹⁰ <http://www.rusticinteriordesign.com/rustic-interior-design-photos.php>

Příloha 6

vývojové skici ¹¹

¹¹ skici vlastní

Příloha 7

nárys částí stěžejních prvků, přímo čelní pohled 1:1¹²

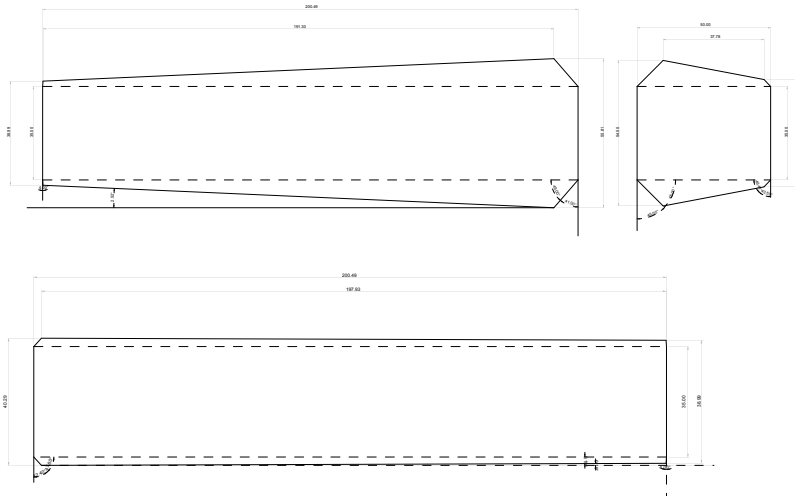

¹² archiv autorky

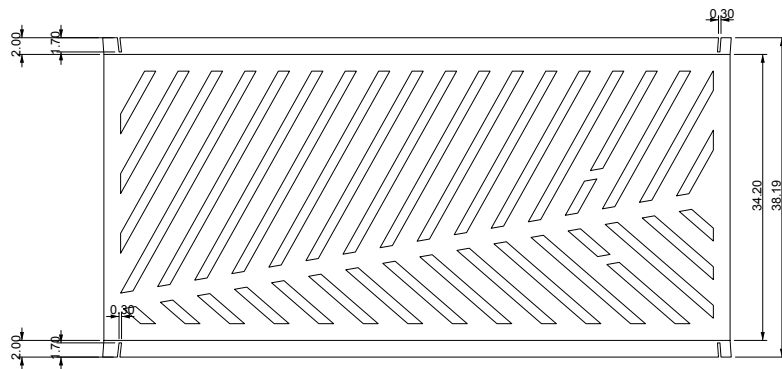
Příloha 8

rozměrový výkres pro firmu Kovovýroba Kaufner¹³

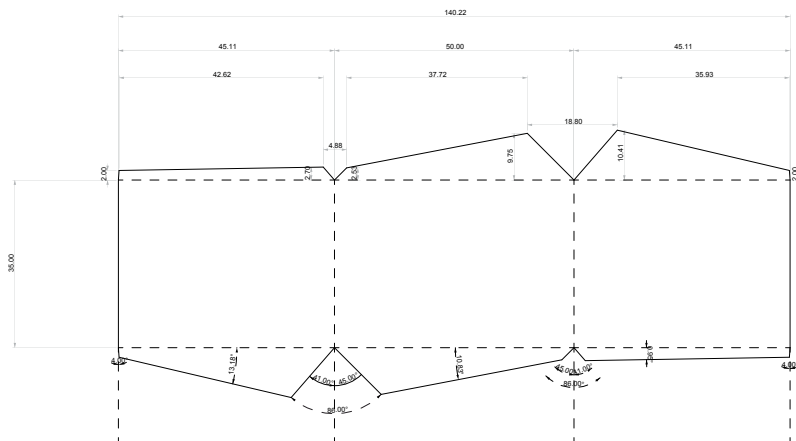
šablona - věšák

šablona - mřížka

šablona - stolička

¹³ archiv autorky

Příloha 9

vrchní část věšáku před svařením ¹⁴

Příloha 10

mřížka před povrchovou úpravou ¹⁵

¹⁴ archiv autorky

¹⁵ archiv autorky

Příloha 11

volba nevhodnějšího shozu, firma Artes natur ¹⁶

Příloha 12

ukotvení shozu, firma Artes natur ¹⁷

¹⁶ archiv autorky

¹⁷ archiv autorky

Příloha 13

stolička před svařením¹⁸

Příloha 14

stolička během povrchové úpravy¹⁹

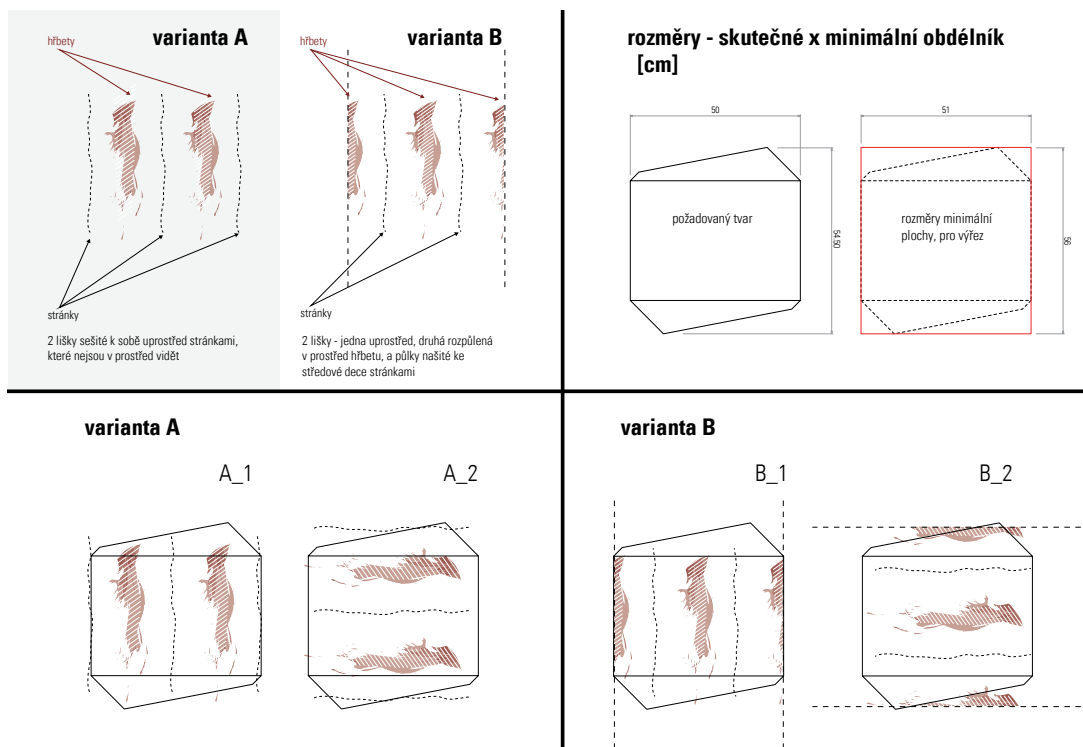

¹⁸ archiv autorky

¹⁹ archiv autorky

Příloha 15

nákres k sešití dek ²⁰

Příloha 16

ilustrační foto dek z lišky obecné před a po sešití ²¹

²⁰ archiv autorky

²¹ archiv autorky

Příloha 17

příprava požadovaného tvaru na stoličku ²²

Příloha 18

poutko s vyšitým logem ²³

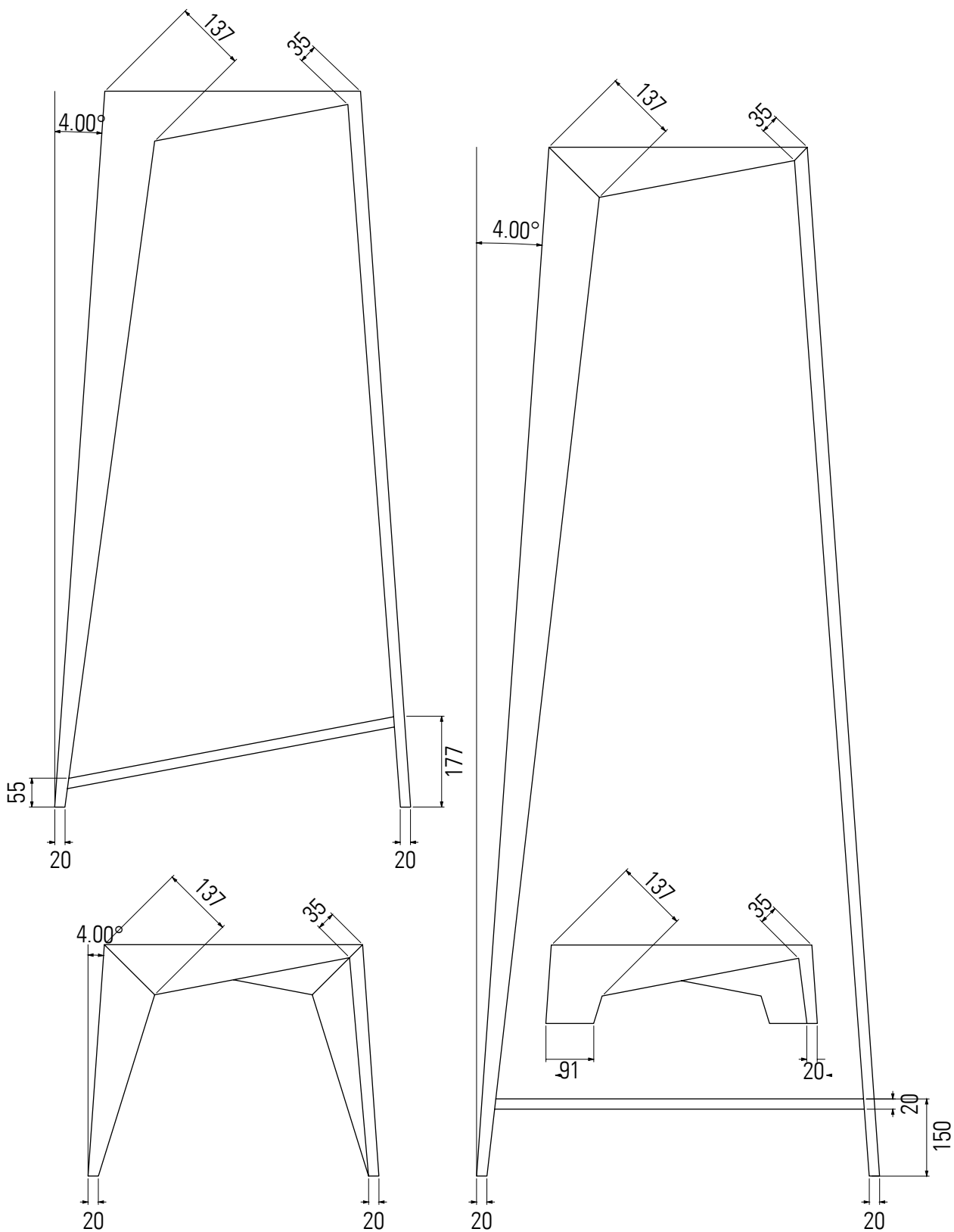

²² archiv autorky

²³ archiv autorky

Příloha 19

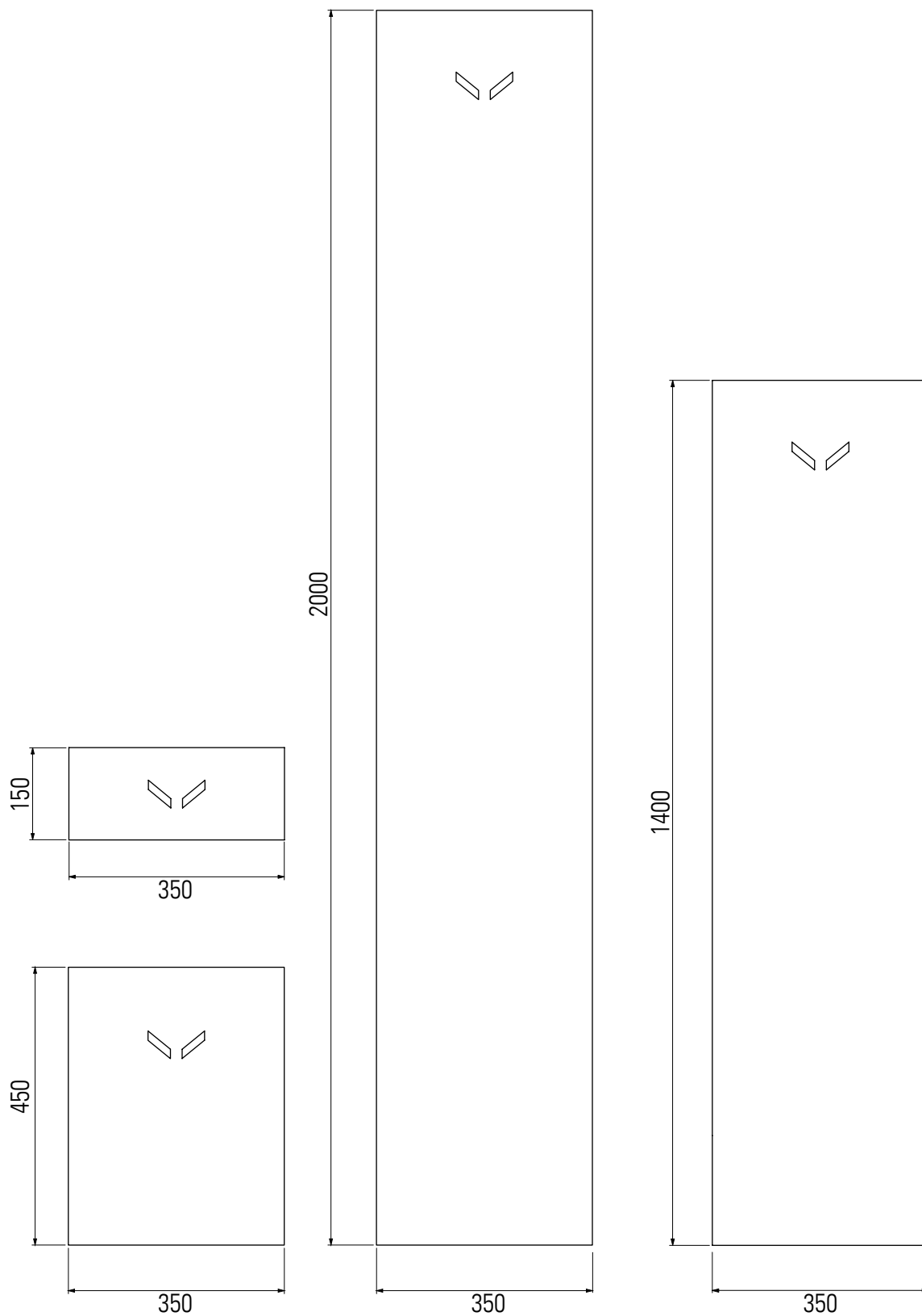
nárys²⁴

²⁴ archiv autorky; uvedené rozměry jsou v milimetrech

Příloha 20

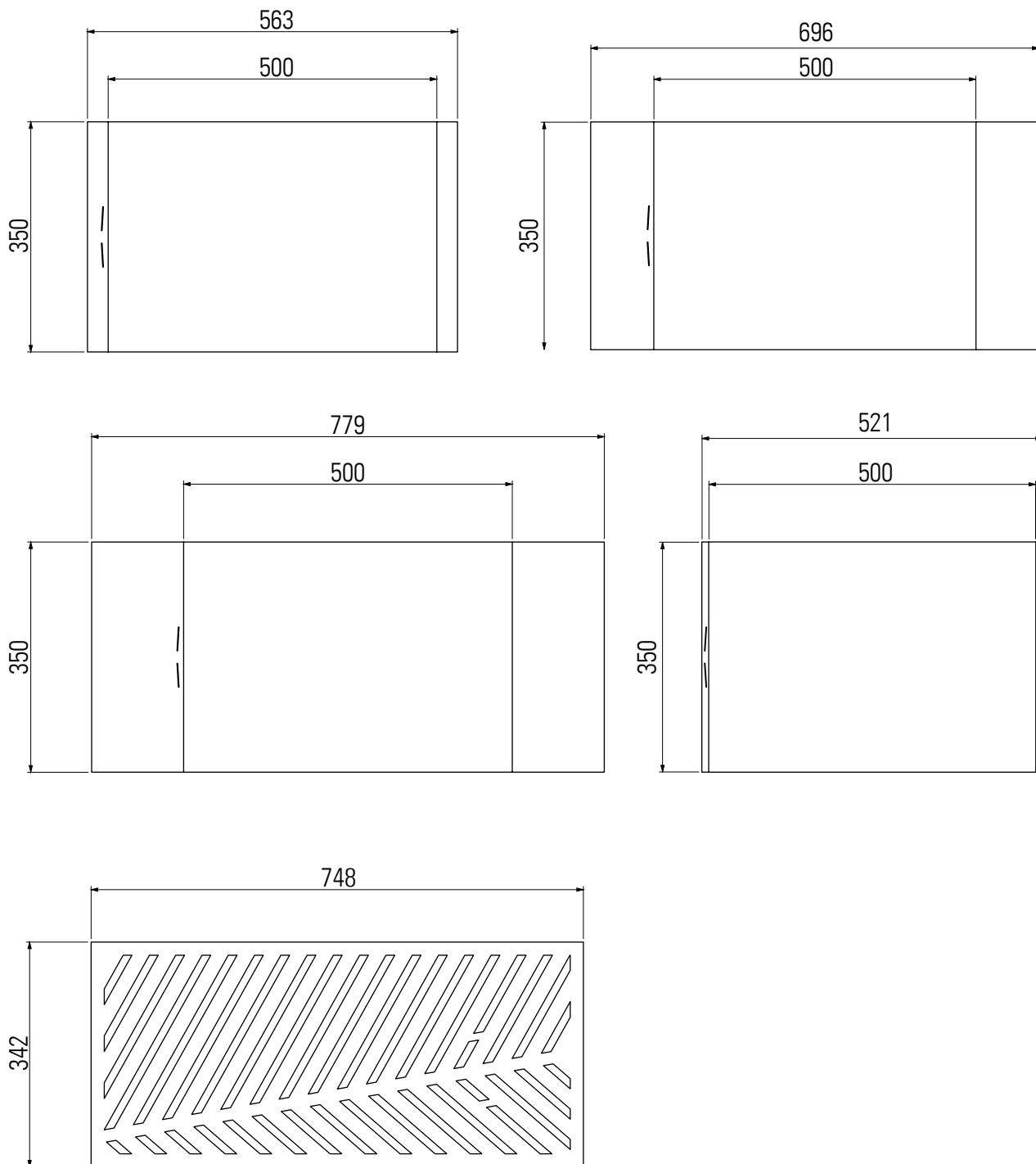
bokorys²⁵

²⁵ archiv autorky; uvedené rozměry jsou v milimetrech

Příloha 21

půdorys²⁶

²⁶ archiv autorky; uvedené rozměry jsou v milimetrech

Příloha 22

prototyp věšáku, fotografie ²⁷

²⁷ archiv autorky

Příloha 23

prototyp stoličky, fotografie ²⁸

²⁸ archiv autorky

Příloha 24

prezentační fotografie ²⁹

²⁹ archiv autorky

Příloha 25

prezentační fotografie ³⁰

³⁰ archiv autorky

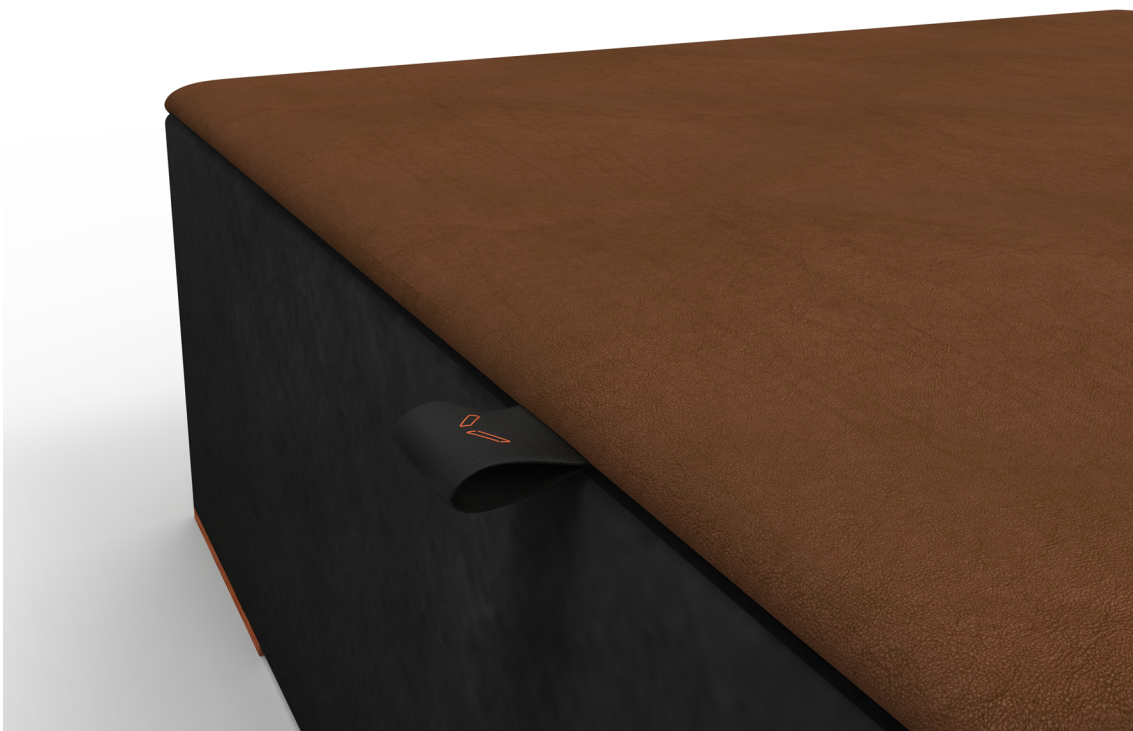
Příloha 26

pelech pro psa, vizualizace ³¹

Příloha 27

pelech, poutko s vyšitým logem, vizualizace ³²

³¹ archiv autorky

³² archiv autorky

Příloha 28

stojan na zbraně, vizualizace ³³

Příloha 29

stojan na zbraně, vizualizace ³⁴

³³ archiv autorky

³⁴ archiv autorky

Příloha 30

plakát ³⁵

